

Naar jeg nu tager Lovudkastet for mig, idet jeg iforveien bemærker, at det engelske Politisuarere kan siges at være en Efterligning af vor Polititart, end vort ved den Forandring, der her paatænkes, vil blive en Efterligning af det engelske, skal jeg henlede Opmærksomheden paa de særlige Mangler, som jeg allerede har bebudet, at jeg finder i Forslaget. Jeg skal kun først rejsfærdiggjøre denne Udtalelse om det engelske Politii. Hovedforskjellen mellem de Politisystemer, som for nærværende Tid findes i Europa, er, at nogle ere, hvad jeg kunde kalde et borgerligt Politii, og andre et militært Politii. Vort Politii har fra lang Tid tilbage været et borgerligt Politii; det kom hovedsagelig til at være et Nattepolitii, fordi det blev til, da vi havde mørke Gader, og fordi det er blevet at bestaae, tildeels som det var, efterat vore Gader ere blevne ikke meget lysse. Efterhaanden er det blevet til et nødvendigt Onske, at det blev et Daggpolitii, fordi Lyset er ganske anderledes fordeelt i Byen nu, og fordi man ikke nu behøver om Natten at overvaage hver Krog for at have Sikkerhed der. Det, som gjør, at der er Forskjel mellem det londoniske Politii og vort, er, at da man i England overveiede, hvilken Politiordeening man skulde følge, saa forkastede man vel den militaire Ordning og beholdt den borgerlige, men man gik ikke ind paa Nattepolitikket, som ogsaa forelaae til Overveielse, idet man erkjendte, at allerede Gasbelysningen der var et Nattepolitii, og man indstiftede da et borgerligt Politii, som omfattede Nat og Dag. Det er den væsentlige Forskjel, der er mellem det udøvende Politii i England og her; det er den Overgang, der er at gjøre, og det er i den Henseende den væsentligste.

Naar jeg altsaa nu gaaer over til det hele Lovudkast, saa mangler der i denne Politianordning een Ting, som spiller en meget vigtig Rolle ved det engelske som ved ethvert Politii, og det er, at her ikke er noget Opdagelsespolitii; her er et Bevogtningspolitii, men intet Opdagelsespolitii. Mener man at Opdagelsespolitikket skal være de samme Mænd, som bruges ved Bevogtningspolitikket, mener man, at disse, om hvem det her er sagt, at de kunne gaae i borgerlige Klæder og have deres Skilt i Kommen, skulde kunne bruges som Opdagelses-

politii, saa maa jeg gjøre opmærksom paa, at vil man have et Bevogtningspolitii, som skal have Indflydelse paa Borgerne, nyde Agtelse og Tillid, skal man ikke blande de to Ting sammen hos den samme Mand. Den Mand, som man sædvanlig bruger som Bevogtningspolitibetjent, ham skal man ikke bruge som Opdagelsespolitibetjent; han kommer derved deels til ganske andre Væner og deels i en forlegen Stilling ligeoverfor Publikum. Man glemme ikke, hvilken Rolle Opdagelsespolitikket spiller i England. Troer man, de Vedkommende træde frem med Uniform paa og deres Stofke i Kommen? Nei, de liste sig paa deres Klov, som Rovdyret paa en Hare, de følge ham, de leve med ham, de tilvinde sig hans Fortrolighed paa enhver Maade, og ligesom de gaae bedst med ham, sætte de Tommesfruerne paa ham, thi det er dem, de have i Kommen, og ikke Stokken. Et saadant Opdagelsespolitii kan ikke undværes, men det kan ikke blandes sammen med Bevogtningspolitikket, og saasnart man gjør det, har man fordærvet begge Dele. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at hver Gang man i Frankrig har forsøgt at friste Gensdarmmeriet, som i den Henseende har vilst en ganske overordentlig Modstand, til at være Spioner paa de Steder, hvor det var, saa har man fordærvet Gensdarmmeriet. Der var en lang Tid, hvor en Gensdarm i Frankrig kunde staae og høre, hvad det skulde være, og naar det ikke var rene skjære Oprørsord, som paataktes paa Stedet, saa meldte han det ikke igjen; han ansaae sig for nedværdiget ved at blive brugt som Spion, og hver Gang man, som sagt, har fristet Gensdarmmeriet dertil, har man fordærvet det. Det samme vil blive Tilfældet her, naar man seer den samme Mand den ene Dag saaledes liste sig paa sit Klov, finde ham ud, følge ham, ja behandle ham saaledes, at man undertiden knap veed, hvem der er Forbrøderen og hvem ikke, og saa gribe ham, naar han har ham paa fæst Gjerning, og man saa den næste Dag seer ham som denne milde ærbare Mand, der ikke skal komme i Berøring med Noget, der skal have „den feinen Taft und rechten Ton um des Feldherrn Person“; det lader sig ikke gjøre.

Naar vi nu komme til § 2, thi § 1 modbyder det mig at tale videre om, saa troer jeg